

УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ЗАДОВОЛЕННЯ ПОТРЕБ КІНЦЕВИХ СПОЖИВАЧІВ

Обґрунтовано необхідні заходи на макрорівні, що передбачають підвищення рівня споживання визначених товарів тривалого вжитку.

Всебічний та ефективний розвиток регіону гарантують науково обґрунтовані механізми проведення ринкових реформ. Одним із таких напрямків повинен бути якісний розвиток і відтворення трудових ресурсів регіону через застосування важелів системи маркетингової логістики.

Методи і форми задоволення потреб індивідуальних споживачів у товарах тривалого вжитку повинні розроблятися територіальними органами державного управління безпосередньо на місцях, враховуючи індивідуальні особливості регіону, а також розвиток виробничої, сервісної та торговельної інфраструктури як регіону, так в країні загалом.

Шляхами втілення такої соціально-економічної політики можуть бути різноманітні інструменти державних органів влади на місцях, що передбачають, з одного боку, – постійний ріст доходів населення, тоді як з іншого – заходи, що спрямовані на ріст обсягів споживання визначених благ.

Спричинити загальну динаміку росту доходів сімей можливо лише за умови ефективного проведення цілої низки ринкових реформ на макрорівні: досягнення певного рівня стабільності в суспільстві, збалансованості і бездефіцитності державного бюджету, вдалого проведення фіскальної політики тощо. Реалізація цих запропонованих заходів вплине на ріст загального рівня дохідності сімей, у той час як індивідуальний рівень дохідності цілком залежить від внутрішніх індивідуальних характеристик і особливостей кожного з її членів. Власне підвищення у службовій ієрархії, здатність до підприємливості і ризику переводить усю сім'ю з нижчого рівня дохідності – на вищий, що означає задоволення існуючих потреб і формування інших – в новій якості чи кількості.

Інший напрямок ґрунтується на заходах, що втілюються адміністративно-територіальними органами влади на макрорівні, чи місцевими підприємствами-виробниками, підприємствами торгової та сервісної мережі і передбачають підвищення рівня споживання визначених товарів тривалого вжитку і, відповідно, рівня задоволення індивідуальних потреб у них. Заходами для втілення такої економічної політики можуть бути:

- на рівні держави – цільове інвестування пріоритетних напрямків народного господарства, прямі і непрямі методи впливу на експортно-імпортні операції із забезпечення споживачів України товарами тривалого вжитку, часткове обмеження податкового тиску на виробників зазначених товарів і запровадження політики підтримки і стимулювання власного виробника;

- на рівні регіону – визначення і підтримка пріоритетних виробництв у регіоні, відшукування внутрішніх резервів для додаткового фінансування таких виробництв, пільгові умови місцевого оподаткування і стягнення місцевих зборів, забезпечення територіальної торгової мережі визначеними благами, що виробляються в інших регіонах України чи з-за кордону через існування наявної виробничої інфраструктури і розподілу праці;
- на рівні підприємств-виробників – відшукування можливостей для кредитування (повного чи часткового) збуту через продаж таких товарів у кредит, або із застосуванням інших форм стимулювання збуту.

Оскільки виробнича інфраструктура регіону склалася ще до 90-х років, то очевидно, що для насичення ринку товарами тривалого вжитку і задоволення потреби у них можливі декілька шляхів:

- 1) продукування останніх на існуючих підприємствах чи виробництвах;
- 2) залучення інвестицій і створення нових виробництв з продукування даних товарів (у тому числі і спільних підприємств);
- 3) інвестування в розвиток сервісної мережі, що дасть можливість повніше забезпечувати різноманітні території послугами з обслуговування та ремонту товарів тривалого вжитку;
- 4) забезпечення торгових мереж регіону благами, що виробляються в інших областях, відповідно до існуючої в державі схеми кооперації і розподілу праці;
- 5) імпортування таких товарів з-за кордону, ігноруючи власного виробника через наявність реальних обмежень у фінансових ресурсах, критеріях доцільності і ефективності, а також всесвітнього розподілу праці.

Шляхи насичення ринку визначеними товарами в регіонах повинні обиратись і обґрунтовуватись державними органами влади відповідно до ефективності і можливостей регіону на здійснення таких заходів, а також доцільності, що визначається концепцією розвитку територіальної одиниці (області). Можливі шляхи задоволення потреб індивідуальних споживачів у товарах тривалого вжитку подано на рисунку.

Встановлені в результаті проведення дослідження і розрахунків незадоволені потреби споживачів у визначених благах повинні бути для підприємств-виробників і підприємств торгової інфраструктури реальними орієнтирами, котрі зумовлюють майбутні обґрунтовані обсяги виробництва чи реалізації вищезазначених благ при умові ефективного відтворення продуктивних сил і зростання добробуту і доходів сімей.

Обсяги власного виробництва для окремого підприємства-виробника товарів тривалого вжитку визначаються на підставі проведених розрахунків з визначення величини незадоволених потреб індивідуальних споживачів у відповідних благах, що продукуються. Такі розраховані оцінки потреб утворюють загальну місткість ринку. Відштовхуючись від цього, служба маркетингу підприємства-виробника визначає можливу величину задоволення потреб індивідуальних споживачів товарами власного виробництва, визначивши попередньо частку власного ринку. Від величини можливого задоволення потреб індивідуальних споживачів товарами власного виробництва залежать майбутні обсяги власного виробництва, враховуючи залишки нереалізованих благ на складах.

Шляхи задоволення потреб індивідуальних споживачів у товарах тривалого вжитку

Отже, для задоволення потреб кінцевих споживачів та вдалого управління такими процесами в територіальному аспекті необхідно використовувати вищезгадані механізми: розвиток торгової інфраструктури, інвестування та розвиток сервісної мережі, інвестування в діюче виробництво, інвестування в нове виробництво, експортно-імпортні операції, які дадуть можливість, з одного боку, розвинути виробничу, торгову та сервісну інфраструктуру ринку, а з іншого – вдало керувати процесами розподілу товарів та послуг (зокрема товарів широкого вжитку).

© О.В. ГЛОГУСЬ, 2000
Тернопільська академія
народного господарства

ДІЯЛЬНІСТЬ ЛОГІСТИЧНИХ ПОСЕРЕДНИКІВ В ОРГАНІЗАЦІЇ РОЗПОДІЛЬНОЇ ЛОГІСТИКИ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Визначено межі діяльності логістичних посередників в організації розподільчої логістики промислових підприємств.

Розподільча логістика - це невід'ємна частина загальної логістичної системи, яка забезпечує найбільш ефективну організацію розподілу та просування виготовленої продукції до кінцевого споживача, охоплюючи весь ланцюг системи розподілу: